

Middelkerke 28 maart – 1 april 2022

Conferentie Hugo

Maandag: trein-tram – bus – auto weinig problemen, behalve voor een koppel dat wilde slimmer zijn en midden in de nacht de trein nam om toch gelijk met de rest in het station van Oostende aan te komen. Is er in de auto's iets gebeurd – misschien in deze met een gemengde bezetting maar dat gaan we nooit weten.

Voor de rest het eeuwige scenario, iedereen krijgt een fatsoenlijke kamer – behalve Jacqueline natuurlijk, maar dat zijn we al gewoon. De kamer van Jacqueline was zo klein dat ze zelfs de stop van een spa-fles niet kon openen, laat staan dat ze in bad kon geraken.

De bridgeavond liep wel enigszins uit de hand, Gilberte kon zelfs haar ogen niet meer openhouden, laat staan dat ze haar kaarten nog kon zien. De laatste ronde vroeg ze zelfs: “me wie speel ekik na aigenlijk”

Dinsdag: Hoe kunt ge ervoor zorgen dat de mensen plaats maken in een overvolle tram; als ge niet kunt gaan zitten Frans dan gaat ge er gewoon bij liggen. Dat doet hij thuis nooit zegt Yvette.

Wie heeft het licht gezien. Ivo want die stond op de tram bij een engel. Hij dacht dat wordt mijn engelbewaarder, zo een engel van een jaar of achttien die kunt ge gerust meenemen naar de hemel.

Bezoek aan fort Napoleon. Als gids denkt ge de groep zal hier een paar intelligente vragen stellen, en wat is de eerste historische vraag: waar is hier het toilet. Niveau mensen!

De mensen zijn de dag van vandaag verwend tot en met. In “The middel of nowhere krijgen ze een jenever aangeboden en wat zeggen ze dan: Guido hedde niks anders?”

Op de terugweg stelt Rachel een goede vraag – wij zeggen het Rodenbach café is toe en Rachel vraagt: “is die dan niet open”

Kennis van de inheemse fauna. Er loopt een fazant in de bosjes en Gerarda vraagt zich af of het een mannetje of een wijfje is, een mannetje Gerarda – ach ja nu zie ik het ook aan zijn rooie kop.

Wat kan zalig zijn - 's morgens alleen ontbijten.

Hoe kunt ge u aan de kust vergissen – ge denkt ik hoor de zee en in feite hoort ge Rina uit haar bed vallen.

Woensdag: Bezoek aan Astropolis (kwade tongen blijven steevast zeggen Akropolis) Weet ge wat zegt Martina, Astropolis of Akropolis als het maar goed is.

Hoe kunt ge zonder te dansen toch het partnergevoel krijgen, ge stelt u strategisch op en dan ziet ge hoe ge koude rillingen in uw rug kunt krijgen. Voor meer uitleg, vraag het aan Mimi, Mia, Gilberte en Jacqueline. Ge krijgt er zwoele nachten van. Mimi heeft zelfs geen oog dicht gedaan.

Wat hebben we geleerd in Astropolis, dat de GPS is ontwikkeld door de ruimtevaart en dat we vroeger moesten kaartlezen uit een dikke boek. Maar wat heeft Patrick er niet bij verteld en dat was pas erg, de vrouw moest kaartlezen.

We moeten af en toe eens wat mensen ophemelen. Josée bij voorbeeld, die gaat speciaal naar Oostende om pluimen te kopen, ik krijg geen complimenten zegt ze dan moet ik zelf maar pluimen op mijn hoed steken. Gelukkig heet ze niet Josefine zoals die madam van molenheide, dan liep ze rond met een bananenrokje.

Is hier al iemand door Mimi getrakteerd- den truck is ge zegt dat Mimi er 50 uit ziet en ge krijgt een drankje. Zegt ge dat ze er 40 uit ziet dan zegt ze dat ge overdrijft – dus geen pint – en zegt ge dat ze er oud uitziet dan krijgt ge een lap rond uw oren.

Stene, de kerk was open, dat is cultuurhistorisch en de café was open en dat is nog een grotere meevaller. Na twee pinten begint Frans te vertellen, gelukkig waren we maar met vier, want na elk straf verhaal zegt hij: dat moest ons Yvette eens weten.

De midweek was goed, het weer viel mee, het eten kon beter en de sfeer was fantastisch.